

Родзинки «Лісової галявини»

Дитячий табір:
готовність №1

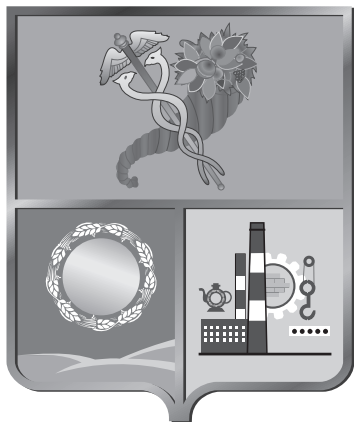
стор. 2

Кому
«тормозок»,
а кому
комплексний обід

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

Т Р И Б У Н А

25 червня 2011 р.

Субота

№46

(8709)

ТРУДЯЩИХ

Заснована 18 липня 1937 року ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ ПРАВОВОГО ГОСУДАРСТВА

Ровно 15 лет назад в нашем государстве была принята Конституция Украины. Этим актом наша страна заявила всему миру, что стала на путь построения правового государства.

О том, что Конституция Украины — это Основной Закон государства Украина, гарантом которого является Президент, знают, наверное, все. Но часто на этом наши знания об этом основополагающем законе и заканчиваются. Многие ли из нас читали Конституцию не для галочки, не для сдачи экзамена, а для себя? Для того, чтобы понять, в какой стране мы живем, на что имеем право?

А ведь и история этого закона, и его содержание таят в себе немало интересного. Например, тот факт, что дебаты по поводу принятия Конституции длились почти сутки. Президент настаивал на принятии Основного Закона, угрожая, что депутаты не выйдут из сессионного зала, пока голосование не состоится. По этой или по другой причине правоведы, специалистами конституционного права в Конституции Украины обнаружено 176 ошибок, ведущих к нескончаемым

правовым коллизиям и требующим немедленного правового разрешения.

Одной из таких коллизий стало утверждение Верховной Радой законов о внесении изменений в Конституцию и о внесении изменений в закон о выборах 8 декабря 2004 года, более известное под названием «политреформа».

Но уже 1 октября 2010 года Конституционный Суд Украины издал постановление, что изменения в Конституцию в 2004 году были приняты с нарушением процедуры: документ был рассмотрен и проголосован Верховной Радой без обязательного в таком случае заключения Конституционного Суда. «Закон N2222 теряет силу с дня принятия этого решения», — говорится в вердикте суда.

Кроме того, в Конституции Украины содержится еще ряд «узких мест». Например, в статье 133 (Территориальное устройство Украины) в перечне типов

населенных пунктов значатся только города, поселки и села. Поселки городского типа депутаты указали забыли. Таким образом, 885 поселков городского типа существуют с сомнительным конституционным статусом.

Изменение границ 24 областей Украины и АРК допускается только исключительно решением всеукраинского референдума, чем де-юре Украине придаются черты федеративного устройства. А в статье 85 пункт 29 образование, ликвидация и изменение границ районов объявляется полномочием парламента Украины.

И еще, согласно Конституции на Украине прокуратура не отнесена ни к одной ветви власти. Возможно, в процессе жаркой полемики в «конституционную ночь» депутаты о ней просто забыли.

Что ж, наш Основной Закон еще очень молодой — ему всего 15 лет. Над его усовершенствованием еще предстоит работать — и нам, и нашим детям.

Виктория СТЕПКОВА

Шановні друзі!

Основному закону незалежної України виповнюється 15 років. У нашій історії він залишиться як перша Конституція Української держави, що відіграла основну роль у формуванні державного устрою, забезпеченні суверенітету і територіальної цілісності молодій країні. Прийняття Конституції стало важливим кроком у забезпеченні прав людини та громадянина і сприяло підвищенню міжнародного авторитету України на світовій арені. Святкування Дня Конституції України — добра нагода для подальшої консолідації нашого народу в ім'я розбудови власної держави, зміцнення демократичних засад у суспільстві.

Я бажаю, щоб Основний закон країни завжди служив надійною гарантією та основою захисту ваших прав і свобод, допомагав реалізувати власні сили і можливості на рідній землі. Нехай почуття гордості за Батьківщину супроводжує ваше життя.

Михайло ДОБКІН, голова Харківської обласної державної адміністрації

Шановні друзі!

Прийміть щирі вітання з нагоди Дня Конституції!

П'ятнадцять років відділяють нас від пам'ятного дня прийняття Основного Закону України, який, гарантуючи громадянам загальнознані права та свободи, закріпив ідеали демократії, справедливості та рівності. Саме з ухваленням Конституції наша країна відбулася як суверенна та правова держава, визнана світовим співтовариством.

Бажаю вам успіхів і плідної праці на благо українського народу. Здоров'я вам, мудрості і віри у високе призначення та світле майбутнє України.

Сергій Чернов, Президент Української асоціації районних та обласних рад, голова Харківської обласної ради

Шановні жителі Харківського району!

15 років тому відбулася значима історична подія — була прийнята нова Конституція України — перша Конституція незалежної української держави. Прийняття Конституції закріпило правові основи нашої держави, її суверенітет і територіальну цілісність.

Реалії сьогодення довели, що з'ясування політичних відносин — безперспективна дорога в нікуди. Нинішня життєва реальність вимагає вона консолідації всіх здорових сил суспільства. Тож всі наші здобутки — не випадковість і не дарунок долі. Ми досягли такого результату завдяки наполегливій праці наших людей.

Розбудова України, нашого району, а отже достаток і достойне життя громадян, залежить лише від нашої спільної напруженої праці. Тож успіхів нам на шляху до великого майбутнього! Нехай міцніє наша держава, а ваша доля буде щасливою. Зі святом вас, дорогі земляки!

**Голова Харківської
райдержадміністрації
В. П. ЗБУКАР**

**Голова Харківської
районної ради
М. В. ТРЕТЯК**

Шановні читачі!

У зв'язку з державними святами наступний номер газети «Трибуна трудящих» вийде 2 липня 2011 р.

Офіційний сайт газети «Трибуна трудящих»: www.tribune.kharkov.ua

Василь ЧИГРИН,
фото автора

РОДЗИНКИ «ЛІСОВОЇ ГАЛЯВИНИ»

Літній відпочинок

Усього лише кілька місяців знадобилося районній владі та КП Теплові мережі Харківського району для того, щоб навести порядок в дитячому оздоровчому таборі «Лісова галявина» поблизу селища Високий. Нещодавно табір передали на баланс комунального підприємства теплових мереж Харківського району і, після трирічної перерви, тут знову відпочиватимуть і оздоровлюватимуться юні мешканці Передмістя.

Остання дитяча зміна у цьому таборі, що займає площу в понад 3 га, була тут ще в 2007 році. Сама територія з капітальними спорудами, ігровими майданчиками, зонами відпочинку дещо занепада і потребувала суттєвого відновлення. Тому будівельникам і монтажникам довелося добре попрацювати, щоб здійснити капітальний ремонт спального корпусу, ідальні, харчоблоку, адміністративного приміщення, ігрової кімнати. Практично в усіх цих спорудах довелося замінити дах, вставити нові вікна та двері. Повністю переобладнали харчоблок і ідальню, на що було витрачено близько 478 тисяч гривень. Здійснено також капітальний ремонт водопровідної мережі та систем електро- та газопостачання. Серед об'єктів поточного ремонту слід відзначити душові кімнати, господарський корпус, бібліотеку, літні умивальники тощо. Лише на придбання нових меблів та інвентарю витрачено 556 тисяч гривень.

Справжніми родзинками дитячого оздоровчого табору «Лісова галявина» є великий відкритий плавальний басейн, декоративний фонтан біля ідальні та просторий кінозал з проєкційною установкою в системі «Долбі-стерео» та кілька плазмових телевізорів у корпусі ідальні. Крім того впорядкована уся територія табору: розбиті газони, вимощені

3 перших вуст

Михайло Добкін, голова Харківської облдержадміністрації:

— Я хочу щиро подякувати усім, хто причетний до реконструкції, переоснащення і благоустрою цього дитячого табору, яким може пишатися не лише наш район, а й вся Харківська область. Особливо хотілося б відзначити велику заслугу Віталія Павловича Збукаря, який зробив навіть набагато більше, ніж я від нього очікував...

Віталій Збукар, голова Харківської райдержадміністрації:

— Ми раді, що відтепер у нашому районі з'явився свій власний дитячий табір. Раніше доводилося оздоровлювати наших дітей в інших таборах, часто за межами області. Бабусі та мами не дуже охоче погоджувалися відпускати своїх онуків та дітей, скажімо, в Запорізьку чи Дніпропетровську області. А от відправляти на відпочинок у Високий всі одразу погоджуються...

Олег Левченко, директор КП Теплові мережі Харківського району:

— Після того, як ми взяли цей табір на свій баланс і почали реконструкцію, нами витрачено усього близько 2 млн 800 тис. грн. Це кошти районного бюджету, спонсорська допомога і, звичайно ж, внесок нашого комунального підприємства. Довелося виконати значні обсяги робіт, докласти чимало зусиль, проте результат перевершив усі сподівання. Тут все робилося з любов'ю,

щоб дітям було зручно і комфортно.

Оксана Карпенко, директор табору «Лісова галявина»:

— Надзвичайно пишаюся тим, що мені довірили честь очолювати цей чудовий дитячий табір. Колектив повністю укомплектований фаховими спеціалістами, гарними поварами, методистами, вихователями, вожатими. Більшість із них — це молоді люди, студенти Харківського гуманітарно-педагогічного інституту, педуніверситету, інших навчальних закладів. Ми все зробимо, щоб діти почували себе як вдома, добре відпочили, духовно і фізично розвинулися за зміну.

ОТДЕЛЕНИЯ МЕДИКО-СОЦИАЛЬНОЙ РЕАБИЛИТАЦИИ БОЛЬШЕ НЕ ДЕЙСТВУЮТ

Проблема

Виктория СТЕПКОВА

Начиная с 1997 г. в нашем районе действовало три отделения медико-социальной реабилитации. Однако с изменением действующего законодательства они вынуждены были прекратить свое существование.

Отделения медико-социальной реабилитации Харьковского районного территориального центра социальной помощи действовали в Южном, Будах и Безлюдовке. Их услугами ежегодно пользовались несколько десятков одиноких пожилых жителей района. Здесь они не только находились круглосуточно, но и питались, получали необходимую медицинскую помощь, организованный досуг.

Особенно возрастал наплыв пенсионеров в зимний период, когда старым больным людям становилось особенно тяжело ходить за покупками, отапливать жилье, добираться на прием к врачу в лечебные учреждения. С наступлением тепла большинство стариков возвращалось домой, к своим огородам. Собственно, для одиноких пожилых людей эти отделения были чем-то вроде удобного компромисса между выживанием в тяжелых бытовых условиях и домом для престарелых.

Однако с 1 марта отделения медико-социальной реабилитации прекратили

свое существование. Пожилые люди, которые за много лет привыкли пользоваться их услугами, стали проявлять беспокойство. Этот вопрос поднимался на выездных заседаниях Харьковского районного совета, в частности, в г. Южный. Пенсионеры обращаются с жалобами и просьбами разъяснить ситуацию в органы местного самоуправления, звонят в редакцию газеты. А некоторые, например, жители Безлюдовки, даже направили коллективную жалобу в адрес областной государственной администрации.

Вот как комментирует происходящее Безлюдовский председатель поселкового совета — населенного пункта, где находилось одно из отделений — Николай Гусь:

— Начиная с апреля к нам в поссовет постоянно обращаются пожилые одинокие граждане с жалобами на отсутствие отделения медико-социальной реабилитации. Я их прекрасно понимаю, но помочь, к сожалению, ничем не могу. По поводу создавшейся ситуации могу сказать следующее: я глубоко озабочен сложившимся положением и считаю его неправильным.

Чтобы выяснить, куда делись отделения медико-социальной реабилитации и как теперь будет оказываться социальная помощь обслуживавшимся там ранее гражданам, мы обратились в управление труда и социальной защиты населения.

Комментарий

Ирина Хименко, начальник управления труда и социальной защиты населения:

— Отделения медико-социальной реабилитации были созданы в 1997 году, когда резко сократилось количество койко-мест в наших больницах, и одиноким пожилым людям, которым в силу возраста и состояния здоровья было тяжело ходить в поликлинику или амбулаторию, стало проблематично получать медицинскую помощь. И тогда они были действительно нужны.

Как пояснила начальник управления труда и социальной защиты населения Ирина Хименко, было принято Постановление Кабинета Министров Украины 14/17 от 29 декабря 2009 г., где четко прописан перечень социальных услуг и порядок их предоставления, которые могут предоставляться отделениями территориального центра. А в июле 2010 г. было утверждено новое Положение о территориальных центрах, в котором перечень предоставляемых услуг был закреплен окончательно. Действовавшие до 1 марта 2011 г. в нашем районе отделения медико-социальной реабилитации не соответствуют этим документам, и таким образом получается, что их дальнейшее существование было бы нарушением нормативной и законодательной базы Украины. По этой причине отделения медико-социальной реабилитации были реорганизованы.

Проще говоря, территориальный центр просто не имеет права содержать эти отделения.

— Но это вовсе не означает, что наши одинокие пенсионеры остаются без социальной помощи, — продолжает Ирина Викторовна. — Мы выяснили, что обращающиеся в отделения медико-социальной реабилитации люди прежде всего желали бы получить медицинскую помощь. На сегодняшний день в лечебных учреждениях района созданы социальные койки, в том числе в Будах и в Безлюдовке, которые готовы принимать этот контингент.

На территории Харьковского района функционирует один территориальный центр, состоящий из нескольких отделений, в т.ч. и отделения социальной помощи на дому. В нем обслуживается около 1600 одиноких нетрудоспособных граждан, которые по показаниям подлежат обслуживанию на дому. Обслуживание это осуществляют 163 социальных работника. Нагрузка, конечно, большая: если по норме на одного социального работника положено обслуживание 6 лиц, то в реальности обслуживать приходится до 12 человек.

Кроме того, у нас имеется отделение гуманитарной помощи, которое занимается распределением предметов первой необходимости (медикаменты, продукты питания) среди этих нетрудоспособных граждан. Планируется помощь в виде одежды, обуви, средств личной гигиены и т.д. С этой целью мы проводим работу с нашими районными предпринимателями и надеемся, что они отнесутся к нуждам пожилых беспомощных людей с пониманием. С 1 июля предполагается открыть еще одно отделение — социально-медицинских услуг. На базе этого отделения будут проводиться консультации психолога, будет работать специалист по лечебной физкультуре и т.д.

Таким образом, наши одинокие пожилые граждане будут получать весь объем помощи.

КОМУ «ТОРМОЗОК», А КОМУ КОМПЛЕКСНИЙ ОБІД

Василь ЧИГРИН,
фото
Марії ЗАЙЦЕВОЇ

■ Службовий сервіс

«На ситий шлунок — працюється веселіше!» Це відоме українське прислів'я залишається актуальним і в наш час. Та, працюючи вдома в майстерні чи на городі, перекусити можна будь-коли. А як бути на роботі — в цеху, службовому кабінеті чи на полі? Далеко не скрізь у Передмісті, на жаль, можна смачно й дешево пообідати чи повечеряти.

...Щоранку мешканцю Утківки Миколі Носачу дружина готує на роботу «тормозок» з харчами (каша з тушкованим м'ясом, сальце, цибулина, варені яйця, пляшка компоту тощо), він сідає на свій велосипед і поспішає на деревообробне підприємство в Мерефі. Так триває вже понад 10 років — щоранку чоловік бере їжу з дому, щоб втамувати голод на роботі.

— Цех наш невеликий, тому ні про яку службу їдальню й мови бути не може, — розповідає Микола Степанович. — Неподалік є приватне кафе, але я туди не ходжу, адже там за один обід можна витратити стільки, скільки я й за тиждень не зароблю. Тому харчуюся самостійно, беру обід з дому. Так само, до речі, роблять практично всі мої колеги...

За часів колишнього Радянського Союзу так зване громадське харчування було невід'ємною частиною будь якого промислового виробництва. Їдальні, чайні, закусоцні, буфети були практично при кожній організації чи установі, не кажучи вже про заводи чи фабрики, де працювало навіть по декілька закладів харчування. Багато мешканців району навіть зараз з ностальгією згадують ті часи, коли усього лиш за 1—1,5 крб. у будь-який час можна було ситно попоїсти у заводській чи службовій їдальні навіть краще, ніж вдома.

Часи змінилися: не те що заводських їдалень в багатьох населених пунктах не залишилося, а навіть заводи, яким вони належали, вже давно збанкрутували. Зараз в Харківському районі лише згадувати можна про чудові їдальні, що користувалися величезною популярністю на зниклих підприємствах: Харківській овочевій

Завідуюча їдальнею АТЗТ «Курязький домобудівельний комбінат»
Валентина Матюшенко розповідає про роботу закладу харчування

фабриці, птахофабриці «Рассвет», Будянському фаянсовому заводу, радгоспах ім. Кірова, «ХТЗ», «Червоний партизан», «Новолипецький» та інших.

Сьогодні стаціонарні їдальні для своїх працівників мають сільгосппідприємства, які можна перелічити на пальцях однієї руки. У Передмісті це, перш за все, ДП ДГ «Кутизівка», ТОВ «Рассвет», ДП ДГ «Елітне», ТОВ «Агрополіус-Харків», ТОВ «Жнива» та деякі інші.

— Їдальня нашого господарства як була, так і на сьогодні залишається однією з найкращих у Харківському районі, — розповідає завідувача їдальнею «ДП ДГ «Елітне» Ірина Слєпцова. — Вона була зведена ще за часів колишнього Радянського Союзу за типовим проектом і працювала безперервно навіть у найскрутніші часи. Вже понад два місяці ми готуємо для наших працівників виїзні обіди з доставкою в поле. Безпосередньо в самій їдальні тричі на день зараз харчуються і наші сезонні робітники, які приїхали на заробітки із Західної України. Усі задоволені смаковими якістьми страв і досить низькими цінами...

Слід зазначити, що комплексний обід у цій їдальні коштує приблизно 10 гривень, причому лише 30 процентів цієї вартості сплачують працівники. А 70 відсотків вартості компенсує підприємство.

На деяких промислових підприємствах нашого району теж збе-

регліся і нині працюють кілька сучасних їдалень та кафе для працівників та службовців. Перш за все, це чудові їдальні двох найбільших хлібозаводів Передмістя, відомої парфюмерно-косметичної фабрики, крупних підприємств складової галузі та ін. Проте, мабуть, найкраща робітничка їдальня діє на території АТЗТ «Курязький домобудівельний комбінат». Керівництво цього підприємства протягом усіх років існування постійно піклується про добробут своїх працівників, їхнє якісне і калорійне харчування. Технічному оснащенню та укомплектованості кухні, службових приміщень та основного залу може позаздрити будь-який ресторан.

Послугами цієї їдальні щоденно користується понад 100 робітників і службовців підприємства. Усього лише за 10—15 гривень тут можна замовити чудовий обід і поласувати смачними стравами, приготовленими високопрофесійними кухарями їдальні.

— Вже понад 16 років я працюю тут і, можна сказати, створила затишну і комфортну атмосферу для наших працівників, — розповідає завідувача їдальнею Валентина Матюшенко. — Практично щоранку ми закуповуємо найсвіжіші та найякісніші продукти для нашої їдальні, з яких готуємо найрізноманітніші страви, багато з яких можна назвати нашими «фірмовими». Відвідувачі задоволені, про що говорять їхні схвальні відгуки щодо роботи заводської їдальні. До речі, дуже часто ми приймаємо тут офіційні делегації та почесних гостей, які навідуються на підприємство. У цій їдальні проводиться чимало сімейних торжеств — зокрема урочисто відзначаються весілля, дні народження, ювілейні дати...

Як бачимо, в районі є приклади дбайливого ставлення керівників до своїх підлеглих. У зв'язку з цим хотілося б зазначити, що підприємства, де постійно піклуються про зручності, гарні умови роботи і харчування працівників, здебільшого досягають значних успіхів і в своїй виробничій діяльності. Їхня продукція користується попитом на ринку, а працівники цінують своє робоче місце і намагаються максимально віддавати свої знання, уміння і професійну майстерність рідному підприємству.

■ Відгомін подій

1418 днів подвигу

З нагоди Дня Скорботи в селище Коротич біля Стели пам'яті загиблим воїнам Великої Вітчизняної війни відбувся мітинг з вшанування пам'яті загиблих від німецько-фашистських загарбників.

Ветерани тієї війни та їх нащадки, більшість з яких, на щастя, знає про Другу Світову тільки з книжок та кінофільмів, прийшли на мітинг віддати дань пам'яті полеглим в боях. Керівництво району на чолі з першим заступником голови ХРДА Віталієм Терещенко, депутат Харківської райради Леонід Чалий, Коротичанський селищний голова Анатолій Прудкий подякували ветеранам, які повернулися живими до своїх домівок після війни, а тих, хто не повернувся з боїв та пішов від нас в післявоєнні роки, вшанували хвилиною мовчання та покладанням квітів.

— На братських могилах викарбовано імена десятків тисяч солдатів, більшість з яких були зовсім молодими, — сказав у своєму виступі Віталій Терещенко. — Вони боролися за свою Батьківщину. За кожним іменем стоїть доля, доля втраченого сина, чоловіка, коханої людини. Кожне ім'я пов'язане зі стражданнями... Ми вшановуємо пам'ять жертв війни серед цивільного населення, жінок і дітей, що померли від голоду і бомб. Ми вшановуємо пам'ять людей, що стали жертвами переслідувань і терору, замордованих у таборах... Світла їм пам'ять!

Після молебну по убиенням, який провів протоієрей отець Олег (Оніщенко), ветеранів запросили до селищної ради відвідати польової каші.

Микола ХОРОШЕВ, фото Вікторії ВОЙТЕНКО

■ До відома

Інформаційне повідомлення про громадське обговорення

Відповідно до Закону України «Про планування і забудову територій» розділ IV-1 ст. 30-2...30-7 повідомляємо, що «29» липня 2011 р. о 10.00 в будівлі Харківської районної державної адміністрації (мала зала) за адресою: Комсомольське шосе, 52, будуть проведені громадські слухання стосовно обговорення містобудівного обґрунтування розташування доплерівського метеорологічного радіолокатора (територія Пономаренківської сільської ради, с. Логачівка, вул. Фрунзе, №19). Замовник містобудівної документації — Державне підприємство обслуговування повітряного руху України. Розробник містобудівної документації — КП «Архітектурне бюро Харківського району». З пропозиціями та зауваженнями слід звертатися за адресою: вул. Крупської, 15 КП «Архітектурне бюро Харківського району» до 28.07.2011 р.

Із їдальні у с. Тернова обіди підвозять механізаторам прямо в поле

Передплатний індекс
61805